

seg sjálvt sum berari av egn-um kreftum og möguleikum, men sum ein forarmaðan lut, avhøngur av øðrum lutum uttanfyri menniskjað sjálvt. — Arbeðarin er vorðin ein økonomiskur automat. Hann hevur ongan lut í planleggjanini og arbeidsgongdini, ongan lut í úrslitinum, hann hevur sjáldan samband við ta lidnu voruna. Dapurt, dapurt, tí spyrja vit um hvørjar tankar ein maður ger sær í málur so svartskygda mynd.

Vit mugu sjálvir! Moskva og Washington draga eina linu

Hvorki í Moskva ella Washington sær Fromm nakra loysn. Bæði »systemir« hava útvikað seg til eitt arbeidssleðarasamfelag, hvar fólkid fær ríkiligt av mati, eru vælklødd, og fáa síni ynskir uppfyllt, hava sjáldan ynskir id ikki kunna uppfyllast. Menniskjan verður alt meir og meir automat, id gera maskinur, id bera seg at sum menniskjur, og hesir skapa so menniskjur, id aftur bera seg at sum maskinur. Í fornari tíð var menniskjað trælur, í dag er vandi fyri at tað verður ein robottur.

Í 19. öld var rópt út at Gud er deyður. Í 20. öld er neyðugt at rópa at menniskjað er deytt. Robottar gera ikki uppreistur, men náttúra menniskjans sigur, at kediligheitin við at liva eitt liv uttan innihald og meining fær okkum

at oyðileggja umheim okkara. Einasti möguleikin er at sæðla um, og seta menniskjað í sæðla in og lata lutirnar verða hest-in. Vit mugu aftur finna okkara upprunaliga eg, vit mugu aftur verða før fyri at elska og at gera arbeði okkara til ein meningsfyltan ávisan aktivitet. Vit mugu leysgera okkum frá tí materialistisku leiðslu og finna fram til eitt stig, hvar andalig virðir — hvar kærleiki, sannleiki, rættvisi av sonnur aftur fáa týðning.

Men einhvør roynd til broyt-ing sum einans leggur seg eftir at broyta brot av livinum, tí menniskjansliga ella andaliga, er dømd til at miseydnast. Vit mugu nýta prinsippið um broyting á øllum livsøkjum. Men fyri at möguleiki skal verða fyri hesum mugu vit fyrst broyta rammurnar um okkara samfelag. Fremmandageranin er eitt psykologisk faktum, tí mugu vit fyrst hugsa um tær økonomisku og politisku rammurnar, id uttanum okkum eru. Hesar rammur id stýra, avmarka og skapa okkara tilveru, samfelagið.

Varðveita teknikkin, men sum fólksins tænar

Í samband við broytanina verður ivaleyst neyðugt at varðveita núverandi teknisku möguleikar og stuðugt at skapa framstig, økta maskinframleiðslu, automatisering o. a. Men arbeðið sjálvt og samfelagið mugu desentraliserast, so tað verða menniskjansligar

støddir vit hava vit at gera.

Á tí fíggjarliga økinum verður neyðugt at krevja demokrati innan idnaðin og á ar-beiðsplássinum, neyðugt við eini demokratiskari sosialismu, einari sosialismu sum kennist á, at øll verkafólk taka lut í leiðslu virkisins, kenna seg eitt við teirra arbeði og virki-pláss, tí tað er teirra.

Innan tað politiska verður verunligt demokrati møguligt, um vit skipa okkum í nógvar smáar bólkar, hvar vælupplýst fólk, við politisk góðum grundarlag, sita andlit til andlit og kjakast álvarsamt og ábyrgdarent. Tær avgerðir og áskoðanir hesir bólkar koma til, verða síðan at renna saman til eina eind á einum hægri stigi.

Á tí mentunnarliga økinum verður neyðugt at bróta niður múrin millum mentunnarar-beiðaran og verkamannin, bróta niður tær finu mentunnarháborgirnar, hvar teir sjálvsettu mentunnarodafiskarnir goyma seg. Øll tala um tað mentunnarliga økið, hvar ein einans kemur sum til gudstænastu. Fólkid og tjóðin er ein, so eigur eisini at verða við mentanini.

Einans við at ganga hesa leið verða vit før at verja okkum fylgjurnar av tí heimi og samfelag vit hava bygt. Einans henda leið kann skapa eitt sálarsunt samfelag, id lagar seg eftir tørvi menniskjans og vit fáa eitt samfelag, hvar kærleiki og virðing til menniskjan verða at avloysa øvund, havisjúku og smáligt hatur. Bróðurskapur og hjálpsmi verður at knýta okkum saman, og ikki blóð og jarðar-innar bond.

Aldursmunur og starv verður ikki grundarlest at spjæða.

Hvør aldursbólkur og hvørt starv hevur á sín hátt sama virði í samfelagnum. So er ikki, og leiðin til broytan er long og skerini nógv. Framman liggur nógv og drúgt ar-

beiði. Tí ræður um ikki at spilla og spjæða orkuna óneyðugt, s.s. at skilja seg burtur frá fólkinum og samfelagnum og enda í smáum, hartrópandi, óvirkandi smábólum.

Axel Skoubo.

SALT FISKUR
KLIPPEISKUR
SALTAD FLAK
FRYST FLAK
FRYST SILD
KALVI
REYÐSPROKA
SKOTA
ROGN
MINKAFØÐUR
O. S. FR.

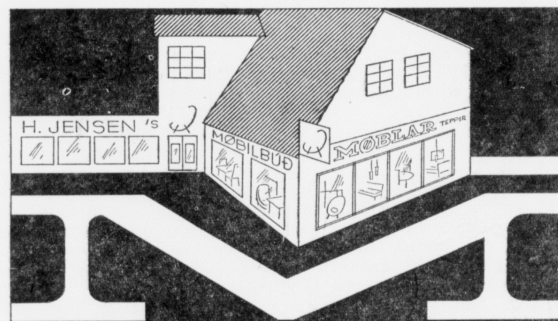
..... tosið við okkum

Vit leggja framleiðslu og sølu soleiðis til rættis, at tygum koma at ásanna at tað er

FRAMTÍÐ Í FISKI

Lf. Føroya Fiskasøla

Telefon 11426 . Telex 11224

Möbilhandilin í Tórshøll

Tlf. 1 2212

VIÐ TI STÓRA ÚRVALINUM!

Helge Justinussen

BÓKBINDARÍ — BÓKHANDIL

Allar føroyskar bókur

Skrivstovuamboð — Skúlaamboð

Sverrigsgata 18 - Tlf. 12935

pf Data

administrativ dataviðgerð

lønroknaskap
debitorbókhald
kreditorbókhald
hövuðsbókhald
fakturering
goymsluroknaskap
rakstraranalysir

gevur virkisfæri og yvirleit

3525 MINI-TAXI 3525

ALLIR ÓLAVSØKUGESTIR KOYRA FRÁ

3525 MINI-TAXI 3525

